

# Grad na jedan klik!



Moja druga mobilnost u sklopu Comenius projekta OŠ Trstenik ostvarena je u svibnju u Tallin Estonija. Znala sam da je u vrijeme dok sam pohađala osnovnu školu ta zemlja ( uz susjedne dvije Litvu i Latviju) težila ostvarivanju svoje samostalnosti. Sigurna sam da mom tadašnjem nastavniku priča o samostalnosti sovjetskih republika nije bila u planu i programu, ali očito sam imala sreću da imam učitelja i školu ispred vremena te smo imali priliku stjecati znanja koja nisu strogo propisana jedinstvenim planom i programom.

Krug ljudi u kojem se krećem, Estoniju će prije svrстатi u Skandinaviju nego SSSR. S pravom ili ne može se zaključiti već pri dolasku u zračnu luku. Ostajemo zapanjene dizajnom i različitošću originalnih ideja koje je nemoguće prepričati. I nakon povratka enigma je ostala neriješena što se krije u muškom WC-u iza vrata na kojima piše Man stuff only? Izgledom, bojama i tekstom na ženskoj strani veoma smo zadovoljne. Koja žena bi mogla ne nasmiješiti se na natpis „Is it a sun or did you just smile?“ .....

Glavni grad Tallin mogli smo upoznati preko prekrasnih televizijskih razglednica za vrijeme održavanja Eurovizije. A pravi ugodaj EU druženja mogli smo osjetiti i na ovom putovanju pošto se posljednja večer našeg dvogodišnjeg druženja u projektu poklopila s finalnom večeri Eurosoga koji smo pratili na središnjem gradskom trgu umotani u dekice i navijajući za sve članice našeg projekta. Doživljaj jedinstven i nezaboravan, kao kad je Toto 1992. u Zagrebu pobijedio s „Insieme-united, united Europe“.

Kad smo kod glazbe i festivala još nam je ostala velika enigma posjet prekrasnoj festivalskoj pozornici na otvorenom. Nije enigma pozornica, već festival koji se održava svako PET godina. Kako to objasniti ikome u Splitu?



Inače, prvi dan našeg boravka u ovom prekrasnom sredovjekovnom gradiću iskoristili smo za posjet veoma modernom televizijskom tornju. Koliko je toranj visok i kako se radio valovi se šire u krugu radiusa 90 km piše na zidovima pri ulazu u muzej što sigurno učitelji matematike dobro iskorištavaju u svojim posjetima s učenicima tornju za zanimljive zadaće. Osim toga na interaktivnim ekranima može se iščitati dobar dio povijesti , a kako je toranj na neki način simbol osamostaljenja 1991. i zbog načina prezentiranja naše voditeljice moglo se zaključiti da raniju povijest i ne (pre)poznaju. Pronašli smo (za sedmaše ) gradivo iz vjerojatnosti i statistike. Na interaktivnim ekranima možete jednostavno izračunati kolika je vjerojatnost da u Estoniji najđete na nekog kao vi sami ili naučite nešto o stupnjevima i radjanima. Učiteljska mašta baš radi svašta. A tek s kurikulumskim pristupom .😊

Oduševljenost njihovim muzejima i interaktivnim sadržajima u njima nastavila se i u preostala dva savršeno tehnološki i opremljena suvremena muzeja koja smo imali prilike posjetiti. Znači li to da muzeji postaju veoma zanimljiva mjesta ili ja samo starim?



Sam koncept da kroz muzej posjetitelj šeće s karticom pomoću koje sve zanimljive sadržaje koje ne stigne iščitati može sebi poslati na mail oduševljava. A tek mogućnosti snimanja i fotografiranja nečega što možete poslati kao razglednicu nekome tko nije s vama u danom trenutku sigurno će obradovati primatelja. Od jedara i jedrilica, elisa aviončića do prave podmornice kroz koju možete prošetati. Sve na jednom mjestu. Radionica za djecu i video-igrice, mogućnosti izrade svojih fotografija i filmova, simulacije broda koji tone, do edukativnih sitnica iz fizike pomoću kojih se jednostavno mogu savladati pojmovi otpora, topiline, princip nastajanja virova u vodi ili prolaska broda sustavom kanala, način rada radara za otkrivanje u moru....

Naravno sve uz suvremen dizajn i budno oko voditelja.

Da nisu to samo dva slučajno odabrana muzeja pokazao je i teći u kojem su za nas svečani prigodni program dobrodošlice pripremila djeca iz vrtića. Uz zanimljivu glazbenu igru imali smo priliku vidjeti prepariranog tuljana, stari način izrade konzervi, kao i porculanske garniture servisa za jelo...

Radni školski dan proveli smo u školskom kompleksu koji obuhvaća na jednom mjestu sve od vrtića do srednje škole.



Na ulazu u školu običan hrvatski učitelj odmah ostaje fasciniran portom točnije recepcijom s koje nas ljubazne domaćice upućuju u jedno od četiri krila. Pred ravnateljskim kancelarijama dočekuje nas ljubazna tajnica ravnateljice, a u zbornici za jednim od okruglih stolova grupica učitelja vjerojatno dogovara neki zajednički projekt. Prostor ravnateljičinog kabineta veći je od mnogih naših zbornica.

Uz svaka ulazna vrata u učionicu nalazi se staklena ploha kroz koju se može vidjeti cijeli razred, ali i radoznali učenici mogu vidjeti što je na hodniku. Ne znam kako bi to kod nas funkcioniralo, ali gotovo sam sigurna da ovi učenici niti ne primjećuju vanjske događaje na hodniku.

Velika dvorana za koncerne i predstave, a na zastoru duž cijele visine ispisana je školska himna. „Ajme di mi živimo!“ Ali to nije sve. Informatička učionica s projektorom, pametnom pločom i ergonomski planiranim radnim mjestima. Susjedna prostorija naziva se Server. Prostorija prostrana, s računalima i okruglim stolom . U manjoj prostoriji do fizički je smješten server, a na podu u velikom kovčegu nemarno odloženo tridesetak tableta. AHHH



U vrtiću koji je izgleda noviji dio kompleksa sav namještaj je u obliku geometrijskih tijela. Lopte za pilates (odnosno za rad na računalima) kotrljaju se po zbornici umjesto fotelja, i zelene vreća fotelje. Ravnateljica kaže da je na ideju o ovom zdravom i zabavnom namještaju došla za vrijeme posjeta Silicijskoj dolini.

Ako pogledate kartu uočit ćete da je Helsinki preko puta Talina, ali ako niste dobro informirani nećete niti razmišljati o putovanju preko te „bare“. Ipak Finska nije Brač ni pa se iz Talina do Helsinkija može poći i na jednodnevni izlet.

Ugođaj na brodu koji za prekratka dva sata savlada baltički zaljev je bila moja motivacija za izlet. Od početnog oduševljenja uređenjem wc do programa na brodu, animatora, kviza i binga pokušavam sa smiješkom zamisliti slično na relaciji Split-Stari Grad

Helsinki u nedjelju skoro kao Venecija, kupuju se karte za brodove koji vode na otočiće...pazari se u luci, pjeva u parku, reklamira na ulici, jede na travi, prosvjeduje u parku, diskutira pod šatorima,...ali i vjerovali ili ne uspijeva cjenkati s prodavačem nektarina. Pa 6 komada umjesto za 2 eura daje i za 1 . Ne vjerujem da je rođen u Finskoj.

Online kupnju karata smo savladali još prilikom prvih rezervacija avionskih karata iz Splita.

Samostalno štampanje karata u zračnoj luci u Oslu bez posebne pomoći osoblja smo uspješno savladali još u dolasku, no na odlasku iz Talina smo zapeli jer od četiri terminala, jedan ne radi, a ubrzo smo shvatile da ne radi ni drugi. Hoću li sad morati razuvjeravati svoje prijatelje da ipak nije riječ o „Skandinaviji“? Ne, jer u blizini uočavam jednostavan anketni aparat s četiri smajlića od mrguda do najveselijeg te na najjednostavniji način možemo ostaviti svoj utisak. Samo jednim klikom.

Da to bi bio moj doživljaj Estonije i Baltika. Sve na jedan klik! ☺

